

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta/diplomantky:	Viktória Bosáková
Téma práce:	Big data a kontrola spojování podniků v EU
Rozsah práce:	140 325 znaků včetně mezer, tj. 64 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	18. 3. 2018

1. Aktuálnost (novost) tématu

Téma je aktuální, týkající se živé a překotně se vyvíjející problematiky, která má nesporný teoretický i praktický význam. Práce je samostatným novátorským pokusem o shrnutí a analýzu dosavadních poznatků a dané téma.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Nároky na autorku byly vysoké. Jde sice o téma, o kterém se hodně píše a spekuluje, názory se však prozatím spíše různí, chybí dostatečná masa judikatury i časový odstup, který by umožňoval s nadhledem hodnotit. Autorka rozhodně nemohla čerpat z učebnic či jakéhokoli ustáleného výkladu, musela samostatně pracovat s rozhodnutími Komise a Soudního dvora EU.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce zpracována dostatečně pečlivě, ve velmi pěkné angličtině, bez rušivých gramatických či ortografických nedostatků.

Chvályhodná je logická struktura práce, jakkoli již to představuje nemalý problém k vyřešení. Big data jsou natolik mnohvrstevný fenomén, že nevyhnutelně muselo jít o promyšlenou volbu ohledně náhledu a tedy i zacílení analýzy a od ní se odvíjejícího obsahu. Výsledná struktura je určitým kompromisem mezi záměrem autorky na straně jedné a objektivní potřebou uvést ty či ony informace, které by v práci věnované big data neměly chybět.

Práce nabízí obsáhlejší vstupní vysvětlení ohledně různých aspektů big data a jejich četných přímých i nepřímých vazeb na soutěžní problematiku, což přináší plody ve stěžejní části práce, v níž autorka analyzuje rozhodnutí Komise o fúzích, převzetích a joint-ventures. K těmto rozborům již přistupuje autorka i čtenář s „jinými očima“, neboť v nich snáze a přesněji hledají právě ty aspekty, které souvisejí se schopností akumulovat a využívat data ke škodě hospodářské soutěži.

Z hlediska systematiky výkladu by Disclaimer 3.2.3.6 bylo čtenářsky vstřícnější umístit v jisté podobě na začátek kapitoly 3.2, aby čtenář věděl, proč čte o jevech, které sice mohou, ale také vůbec nemusejí, mít souvislost se sběrem a zpracováním velkého objemu dat. V sub-kapitolách této kapitoly totiž není vazba mezi rozebíranými jevy a big data nijak zvýrazněna a čtenář si tak může lámat hlavu nad povahou vazby mezi např. tržními podíly nebo síťovými efekty a big data a někdy možná intuitivně docházet i k nesprávným závěrům ve snaze dopátrat se, proč autorka zařadila tato témata v takovém rozsahu do textu práce.

Práce by snesla robustnější závěry, zejména ty dílčí na konci kapitol, které by lépe vedly čtenáře skrze množství informací, jež – jak již bylo zmíněno – se problematiky big data dotýkají někdy přímo, ale někdy jen zprostředkovaně.

4. Vyjádření k práci

Práce je v domácím kontextu ojedinělá, a to jak svým obsahem a ve vztahu k němu i svým rozsahem. Po naznačení významu a hloubky problematiky, autorka jasně formulovala výzkumnou otázku – zda velké objemy dat představují specifický problém pro kontrolu spojování v právu EU, případně kde naopak kontrola takových dat snižuje rizikovost spojení mezi podnik. Tuto otázku se následně snažila zodpovědět dostatečně důkladnou analýzou zejména rozhodovací praxe Evropské komise, a také výkladových stanovisek jejích představitelů jakož i autorit právní vědy. O tom, že dosáhla stanoveného cíle, svědčí její velmi zralý, do analytické hloubky provedený Závěr. Autorka v něm velmi samostatně srovnala analyzovaná rozhodnutí a hledala v nich, které teorie újmy soutěži Komise použila a jaké z nich označila v konkrétních situacích za platné.

Práce obsahuje některé dílčí nedostatky, někdy jde o drobnou nepozornost, někdy o nedotaženost analýzy, zřejmě vyvolané komplexností a abstraktností tematiky postavené na hypotézách ohledně fungování nehmotného virtuálního světa, které navíc mnohdy vedou k tomu, že možné je jedno i jeho opak. Příkladem uvedeného je autorčino vyhodnocení fúze Microsoft/LinkedIn (str. 57-58 a také 63-64), které by rozhodně zasluhovalo uvedení více a přesnějších podrobností. Pokud závěr Komise zněl, že tržní pozice nového subjektu bude natolik silná, že negativně ovlivní soutěž na trhu profesních sociálních sítí, čtenáři je současně utajeno, proč byla fúze nakonec povolena a také autorkou v Závěru vyhodnocena jako nepředstavující problém pro soutěž.

Před uvedenými nedostatky hodnotím práci jako velmi zdařilou, jako odborně cenný příspěvek k analýze dané problematiky a navrhuji ji připustit k obhajobě a hodnotit známkou výborně.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	ANO
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	ANO
Logická stavba práce	ANO – výhradou uvedenou v bodě 3.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	NA VELMI DOBRÉ ÚROVNI
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	NA VELMI DOBRÉ ÚROVNI
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	NA VELMI DOBRÉ ÚROVNI
Jazyková a stylistická úroveň	NA VELMI DOBRÉ ÚROVNI

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	DOPORUČUJI K OBHAJOBĚ
Navržený klasifikační stupeň	VÝBORNĚ

Otázky k obhajobě:

1. Ohrožuje soutěž více to, co držitel dat dokáže vytěžit z jejich nepersonalizovaného, na tendence a odezvy trhu orientovaného zpracování, anebo naopak to, co plyne z jejich personálního charakteru, který umožňuje přesně adresovat nabídku, individualizovat produkt? Má se soutěžní právo starat spíše o to, že určitý podnik je schopen přeměnit kvantitu v novou kvalitu unikátního produktu, díky němuž uteče konkurenci a stane se pánem trhu, který sám vytvořil, anebo spíše o to, že může zneužít soukromí svých klientů k nějakému sobeckému či třeba i stranickému účelu (jako např. nedávno Facebook)?
2. Není myšlenka jakéhosi alternativního stanovení trhu s daty, nikoli jako s komoditou určenou k prodeji, ale jako se surovinou pro další zpracování jejich držitelem, více teoretickou hračkou než praktickým nástrojem analýzy? Není to totéž, jako chtít měřit trh s nápady? Jaký je rozdíl mezi tím, když firma těží z dokonalé analýzy velkého objemu dat a když je její úspěch založen na geniální intuici jejího hlavního стратега? A co když je za jejím úspěchem obojí, jak naznačuje v Závěru práce citovaný výrok Hala Variana o tom, že nejde ani tak o užití suroviny jako o vlastní recept?

V Praze dne 9. 5. 2018

doc. JUDr. Václav Šmejkal, Ph.D.
vedoucí diplomové práce